

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 12 grudnia 2023 r.

DIH-3.707.112.2023.AB

DECYZJA DIH-3.121.2023

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.), art. 93 ust. 2 i 5 w zw. z art. 91 pkt 25 oraz pkt 26, art. 92 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1622 z późn. zm.) oraz art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 18 września 2023 r. (nr akt kontroli: DC.8361.128.2023/2DEC/23), na mocy której przedsiębiorcy – Marioli Piotrowskiej prowadzącej działalność pod firmą: Firma Handlowa „OSKAR” Mariola Piotrowska w Wierzchowisku (zwanej dalej: „stroną”, „stroną postępowania” lub „przedsiębiorcą”), wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków, tj.:

- udostępniając na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość nie przekazywała informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 - 3 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu, co narusza art. 37 ust. 4 ustawy,
- udostępniała na rynku sprzęt wprowadzony do obrotu przez wprowadzającego sprzęt, niewpisanego do rejestru i nie pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru, co narusza art. 39 pkt 1 lit. a) ww. ustawy,
- udostępniała na rynku sprzęt nieoznakowany zgodnie z art. 14 ust. 1, co narusza art. 39 pkt 1 lit. b) ww. ustawy,
- udostępniając na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość nie przekazywała wymaganych art. 39 pkt 2 ww. ustawy, informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu,
- udostępniała na rynku sprzęt bez dołączonej do niego informacji, o której mowa w art. 13 ust. 1, co narusza art. 39 pkt 3 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym,

Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W dniach od 7 – 12 czerwca 2023 r. inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „*Śląskim WIIH*” bądź „*organem pierwszej instancji*”), działając na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli (nr DC–118/2023) z dnia 7 czerwca 2023 r. przeprowadzili kontrolę sklepie wielobranżowym, należącym ww. przedsiębiorcy.

Uprzednio, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 23 maja 2023 r. (sygn. DC.835.76.2023), ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego „Przestrzeganie art. 37 i 39 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz legalność prowadzonej działalności gospodarczej”. Zawiadomienie doręczono stronie 24 maja 2023 r.

Czynności kontrolne zostały przeprowadzone w obecności przedsiębiorcy. W toku kontroli inspektorzy reprezentujący Śląskiego WIIH sprawdzali, czy i w jakim stopniu ww. przedsiębiorca realizuje obowiązki wynikające z przepisów określonych w art. 37 oraz 39 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1622 z późn. zm.), (zwanej dalej: „*ustawą o zużytym sprzęcie elektrycznym*” bądź „*ustawą o zużytym sprzęcie*”).

Inspektorzy ustalili, że kontrolowany przedsiębiorca jest dystrybutorem sprzętu elektrycznego i elektronicznego, który udostępnia sprzęt elektryczny i elektroniczny zarówno w kontrolowanym punkcie sprzedaży stacjonarnej, jak i w sklepie internetowym, tj. za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Jednocześnie stwierdzono, że mimo udostępniania sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość, strona, wbrew ciężącemu na niej obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, nie umieściła na stronie internetowej lub w formie komunikatu informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, o tym że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Inspektorzy w toku kontroli stwierdzili, że kontrolowany podmiot na stronie internetowej lub w formie komunikatu nie uwidoczniał również informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Informacje wymagane przepisami art. 37 ust. 4 oraz 39 ustawy o zużytym sprzęcie, były umieszczone jedynie w widocznym miejscu w kontrolowanej placówce stacjonarnej.

Przedsiębiorca niezwłocznie podjął dobrowolne działania naprawcze umieszczając na stronie internetowej informacje wymagane przepisami art. 37 ust. 4 oraz 39 pkt 2 ustawy o zużyтым sprzęcie.

W celu sprawdzenia spełnienia wymagań określonych w art. 39 pkt 1 lit. a) i b) oraz art. 39 pkt 3 ustawy o zużyтым sprzęcie wytypowano 5 partii sprzętu elektrycznego (lampy stołowe). W wyniku podjętych działań ustalono, że kontrolowany przedsiębiorca udostępnił 3 lampy wprowadzone do obrotu przez wprowadzającego, który nie jest wpisany do rejestru, a tym samym naruszył art. 39 pkt 1 lit. a) ww. ustawy. W związku z powyższymi ustaleniami kontrolowany przedsiębiorca wycofał powyższe lampy ze sprzedaży, co potwierdził w oświadczeniu z 9 czerwca 2023 r.

Ponadto, kontrolowany przedsiębiorca udostępnił na rynku sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych bez prawidłowego oznakowania wynikającego z art. 14 ust. 1 ustawy o zużyтым sprzęcie, w zakresie oznakowania sprzętu symbolem selektywnego zbierania, zgodnie z wzorem określonym w załączniku nr 2 do ww. ustawy, a zatem naruszył art. 39 pkt 1 lit. b) ustawy o zużyтым sprzęcie. Nieprawidłowości w tym zakresie stwierdzono w odniesieniu do 2 ocenianych lamp.

Jak ustalili inspektorzy, kontrolowany podmiot, wbrew przepisowi art. 39 pkt 3 ustawy o zużyтым sprzęcie, udostępnił również na rynku sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych bez dołączonych wymaganych informacji, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2 ww. ustawy (dot. wszystkich skontrolowanych lamp), tzn.:

- o zakazie umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami, wraz z wyjaśnieniem znaczenia oznakowania, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy,
- o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych.

Jak wynika z akt sprawy przedsiębiorca poinformował o usunięciu nieprawidłowości.

W toku przesłuchania, strona wyjaśniła, że sprzęt elektryczny i elektroniczny stanowi poniżej 5 proc. jej oferty handlowej, a powierzchnia jej sklepu nie przekracza 400 m². Brak wymaganych informacji na stronie internetowej był skutkiem niedopatrzenia. Kontrolowana zwróciła również uwagę, na fakt zakupu zakwestionowanego sprzętu „wraz z różnymi towarami jako zakup „STOK”, tj. w formie ostreczowanej palety z nieznaną zawartością (zakup w ciemno) i bez opakowań.”

Szczegółowe ustalenia udokumentowano w aktach sprawy, w szczególności w Protokole kontroli z 12 czerwca 2023 r (nr akt kontroli: DC.8361.128.2023), Protokole przesłuchania strony z 7 czerwca 2023 r. oraz załącznikach do ww. protokołu kontroli. Do treści zawartych w Protokole kontroli przedsiębiorca uwag nie zgłaszał.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.), (zwanej dalej jako: „Kpa”), Śląski WIIH zawiadomieniem z dnia 16 sierpnia 2023 r., poinformował stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, na podstawie art. 91 pkt 25 i pkt 26 ustawy o zużyтым sprzęcie. Równocześnie, organ pierwszej instancji poinformował przedsiębiorcę o przysługującym mu, na mocy art. 10 § 1 Kpa, prawie do czynnego udziału w prowadzonym postępowaniu oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia. Ww. pismo zostało doręczone stronie w dniu 22 sierpnia 2023 r.

W dniu 18 września 2023 r. Śląski WIIH, działając na podstawie art. 93 ust. 5 w związku z art. 91 pkt 25 i pkt 26 w związku z art. 93 ust. 2 i 3 ustawy o zużyтым sprzęcie, wydał decyzję (sygnatura:

DC.8361.128.2023/2DEC/23), na mocy której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) za niedopełnienie obowiązków, tj.:

- udostępnianie na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość nie przekazując informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 - 3 ustawy o użytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu, co narusza art. 37 ust. 4 ustawy,
- udostępnianie na rynku sprzętu wprowadzonego do obrotu, przez wprowadzającego sprzęt niewpisanego do rejestru i nie pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru, co narusza art. 39 pkt 1 lit. a) ww. ustawy,
- udostępnianie na rynku sprzętu nieoznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1, co narusza art. 39 pkt 1 lit. b) ww. ustawy,
- udostępnianie na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość nie przekazując wymaganych art. 39 pkt 2 ww. ustawy informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu,
- udostępnianie na rynku sprzętu bez dołączonej do niego informacji, o których mowa w art. 13 ust. 1, co narusza art. 39 pkt 3 ustawy o użytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym,

Niniejsza decyzja została doręczona stronie w dniu 20 września 2023 r.

W dniu 12 października 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” bądź „organem drugiej instancji”) otrzymał odwołanie strony od ww. decyzji. W niniejszym odwołaniu strona wskazała, że działając od 30 września 2002 r. zawsze starała się i stara przestrzegać wszelkich przepisów dotyczących prowadzenia działalności. Jednocześnie strona wskazała, że sklep w którym odbyła się kontrola, zakończył działalność z powodu bankructwa w lipcu 2023 r., a sklep internetowy przestał działać z końcem sierpnia. Przedsiębiorca poinformował, że współpracuje od 10 lat z firmą, od której zakupione zostały lampy, która jest liderem wśród firm tej branży, w związku czym przekonany był o ich legalności. Strona wskazała również na podjęcie działań naprawczych oraz dramatyczną sytuację finansową firmy. W związku z powyższym strona wniosła o odstąpienie od ukarania.

Pismem z dnia 19 października 2023 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w związku z odwołaniem od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 18 września 2023 r. (nr akt kontroli: DC.8361.128.2023/2DEC/23) oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jak wynika ze zwrotnego Potwierdzenia odbioru, ww. zawiadomienie nie zostało odebrane przez stronę (awizowane 25 października 2023 r. i 3 listopada 2023 r.) i po powtórny awizowaniu odesłane na adres siedziby Prezesa UOKiK. Zgodnie z art. 44 § 4 Kpa doręczenie zawiadomienia uważa się za dokonane z upływem 14 dnia od pierwszej próby awizowania.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 87 ustawy o zużytych sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów zawartych w art. 37 i 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Pod pojęciem dystrybutora, zgodnie z art. 4 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie, należy rozumieć osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną w łańcuchu dostaw, która udostępnia na rynku sprzęt; dystrybutor może być jednocześnie wprowadzającym sprzęt. Z kolei udostępnienie na rynku – to dostarczanie sprzętu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatnie lub nieodpłatnie (art. 4 pkt 17 ww. ustawy).

Natomiast wprowadzający sprzęt – to osoba fizyczna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osoba prawna, która bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym za pomocą środków porozumiewania się na odległość:

- a) ma siedzibę na terytorium kraju i produkuje sprzęt pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub wprowadza do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym na terytorium kraju sprzęt zaprojektowany lub wyprodukowany dla niego,
- b) ma siedzibę na terytorium kraju i pod własną nazwą lub znakiem towarowym odsprzedaje na terytorium kraju sprzęt wytworzony przez inne podmioty; odsprzedającego nie uznaje się za wprowadzającego sprzęt, jeżeli na sprzęcie znajdują się nazwa lub znak towarowy wprowadzającego sprzęt, lub
- c) ma siedzibę na terytorium kraju i wprowadza do obrotu w ramach swojej działalności sprzęt z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego lub państwa niebędącego państwem członkowskim

- z tym, że za wprowadzającego sprzęt nie uznaje się podmiotu, który realizuje finansowanie na zasadzie wyłączności w ramach lub zgodnie z umową finansową, o której mowa w pkt 11, chyba że jednocześnie działa on jako wprowadzający sprzęt.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest zobowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji dla konsumenta dotyczących postępowania ze zużytym sprzętem zgodnie z zakresem, o którym mowa m. in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Dystrybutor udostępniający na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość jest obowiązany do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu.

Jak wskazuje art. 91 pkt 25 ustawy o zużytych sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, lub kto udostępniając na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 300 000 zł.

W myśl art. 39 pkt 1 ustawy o zużytym sprzęcie, dystrybutor jest zobowiązany do udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:

- a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru,
- b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy, tj. w zakresie oznakowania sprzętu symbolem selektywnego zbierania, którego wzór jest określony w załączniku nr 2 do ustawy.

Zgodnie z art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie - dystrybutor jest zobowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu.

Natomiast, zgodnie z art. 39 pkt 3 ustawy o zużytym sprzęcie - dystrybutor jest zobowiązany do udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1 ustawy, tj.:

- informacji o zakazie umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami, wraz z wyjaśnieniem znaczenia oznakowania, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy oraz
- informacji o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych.

Jak stanowi art. 91 pkt 26 ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków o których mowa w art. 39 niniejszej ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w tym przypadku, stosownie do art. 92 pkt 5 ustawy o zużytym sprzęcie, wynosi od 5 000 zł do 500 000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się: stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

W myśl art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia – w czasie jednego postępowania – kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez ww. przedsiębiorcę od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 18 września 2023 r. (sygnatura: DC.8361.128.2023/2DEC/23), na mocy której przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków, o których mowa w 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 1 lit a) i b), pkt 2 i pkt 3 ustawy o zużytym sprzęcie.

Po wnikliwej analizie zebranego materiału dowodowego, Prezes UOKiK uznał, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Śląski WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że ww. przedsiębiorca, nie wykonał ciążących na nim obowiązków wskazanych w ustawie o zużytym sprzęcie. Powyższe istotnie stanowiło podstawę do wymierzenia kontrolowanemu przedsiębiorcy administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 93 ust. 5 w związku z art. 91 pkt 25 oraz art. 91 pkt 26 w związku z art. 93 ust. 2 i 3 ustawy o zużytym sprzęcie.

Jednocześnie Prezes UOKiK stwierdza, że postępowanie administracyjne Śląski WIIH przeprowadził w sposób rzetelny i prawidłowy, w tym organ ten zapewnił stronom wszystkie uprawnienia wynikające

z przepisów prawa administracyjnego, zastosował przepisy prawa materialnego oraz administracyjnego mające zastosowanie w niniejszej sprawie, przeanalizował i uwzględnił wszystkie możliwe przesłanki (kryteria) wymiaru kary. Tym samym, działania organu pierwszej instancji były zgodne z prawem, a decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

W złożonym do Prezesa UOKiK odwołaniu strona wniosła o odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Strona w niniejszym odwołaniu, nie kwestionowała ustaleń kontroli, ale wskazała, że działając od 30 września 2002 r. zawsze starała się i stara przestrzegać wszelkich przepisów dotyczących prowadzenia działalności. Jednocześnie strona wskazała, że sklep w którym odbyła się kontrola, zakończył działalność z powodu bankructwa w lipcu 2023 r., a sklep internetowy przestał działać z końcem sierpnia. Przedsiębiorca poinformował, że współpracuje od 10 lat z firmą, od której zakupione zostały lampy, która jest liderem wśród firm tej branży, w związku czym przekonany był o ich legalności. Strona wskazała również na podjęcie działań naprawczych oraz dramatyczną sytuację finansową firmy. W związku z powyższym strona wniosła o odstąpienie od ukarania.

Po szczegółowej analizie odwołania strony, Prezes UOKiK doszedł do wniosku, że nie zasługuje ono na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że istotne dla sprawy mają ustalenia poczynione w toku kontroli, a te wskazują jednoznacznie, że ww. przedsiębiorca nie wywiązał się z obowiązków dystrybutora wynikających z ustawy o zużytym sprzęcie, ponieważ:

- a) wbrew przepisowi art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie - udostępniając na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość nie przekazał informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytym sprzęcie; w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu,
- b) wbrew przepisowi art. 39 pkt 1 lit. a) ww. ustawy – udostępniał na rynku sprzęt wprowadzony do obrotu przez wprowadzającego sprzęt, niewpisanego do rejestru i nie pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru;
- c) wbrew przepisowi art. 39 pkt 1 lit. b) ustawy, udostępniał na rynku sprzęt bez prawidłowego oznakowania (symbolem selektywnego zbierania), o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy,
- d) wbrew przepisowi art. 39 pkt 2 ww. ustawy – udostępniając na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość nie przekazywał informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- e) wbrew przepisowi art. 39 pkt 3 ustawy, udostępniał na rynku sprzętu bez dołączonych do niego wymaganych informacji, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2 ww. ustawy.

Powyższe uchybienia bezsprzecznie dowodzą, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy o zużytym sprzęcie w stopniu wysokim, albowiem pobawił użytkowników sprzętu, konsumentów dokonujących zakupów przez Internet, prawa do uzyskania istotnych dla nich informacji w zakresie należytego postępowania ze zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym.

Prezes UOKiK stwierdza dalej, że bez większego znaczenia, w tym przypadku, pozostaje okoliczność, że stwierdzone w toku kontroli uchybienia zostały niezwłocznie usunięte, jak akcentowała strona. Z punktu widzenia przepisów o zużytym sprzęcie kluczowe znaczenie ma bowiem fakt, iż w trakcie trwania czynności kontrolnych, wymagane informacje w zakresie, o którym mowa w niniejszej decyzji, nie były dostępne dla użytkowników, co znajduje potwierdzenie w zebranych materiałach dowodowych. Wyjaśnić w tym miejscu należy, że celem ustawodawcy przy tworzeniu tych przepisów, było ułatwienie

użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, w tym umożliwienia im dostępu do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. Mając powyższe na względzie, każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego, skoro podjął się prowadzenia, wykonywania tego rodzaju działalności, winien w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego, który prowadzi – umieszczać wszystkie wymagane informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużyтым sprzęcie, a w przypadku udostępniania sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość jest obowiązany do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu. Co więcej, powinien zadbać, by sprzęt który oferuje nabywcom był oznakowany i posiadał wszystkie wymagane prawem informacje. Z całą stanowczością Prezes UOKiK podkreśla, iż podejmowanie działań naprawczych, usunięcie nieprawidłowości, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w czasie kontroli. Zważyć należy przy tym, że strona jest doświadczonym podmiotem gospodarczym, bowiem działalność gospodarczą prowadzi od 2002 r. (zgodnie ze wpisem w CEIDG), jak również na co powołuje się w odwołaniu. Biorąc również pod uwagę, że obowiązki o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz 39 pkt. 2 zostały wypełnione w miejscu sprzedaży stacjonarnej, natomiast pominięte na stronie internetowej, za pomocą której prowadzi sprzedaż na odległość, należy uznać że strona zna swoje obowiązki wynikające z przepisów ustawy o zużyтым sprzęcie, jednak nie wykonuje ich w pełni i należyście.

Prezes UOKiK równocześnie przypomina, że obowiązkiem dystrybutora, który udostępnia na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny, jako profesjonalnego uczestnika obrotu, jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności oraz ich respektowanie. Przepisy te stwierdzają jednoznacznie, iż to dystrybutor ponosi odpowiedzialność za niezrealizowanie obowiązków, jakie nakłada na niego ustawa o zużyтым sprzęcie. Tak więc, podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa i w tym zakresie powinien zorganizować działalność placówki którą prowadzi w taki sposób, by nie doszło w niej do naruszeń obowiązujących przepisów. Zaznaczyć należy również, że w sytuacji gdy przedsiębiorca decyduje się na prowadzenie działalności gospodarczej, to rozsądnym jest oczekiwanie od niego, iż będzie się stosował do obowiązujących przepisów prawa w zakresie zużytego sprzętu i za każdym razem będzie nadzorował, by wymagane informacje zostały uwidocznione w placówce, czy na stronie internetowej, a towary przeznaczone do sprzedaży miały właściwe oznakowanie. Przepisy te są prawem powszechnie obowiązującym i dotyczą każdego przedsiębiorcy (bez wyjątku), który jest dystrybutorem wprowadzającym sprzęt w rozumieniu ustawy o zużyтым sprzęcie, nawet jeżeli jest to dystrybutor zajmujący się sprzedażą szczególnego rodzaju towaru - sprzętu elektrycznego lub elektronicznego renomowanych firm.

Organ drugiej instancji wyjaśnia również, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów o zużyтым sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Nie ma znaczenia przy tym, czy naruszenie nastąpiło z winy umyślnej bądź nieumyślnej przedsiębiorcy. Samo udowodnienie braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Zatem stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążących na nim ustawowych obowiązków, co w niniejszym przypadku niewątpliwie miało miejsce, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną. Ponadto, odnotować należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie

podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej. Jak wskazano w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 sierpnia 2019 r sygn. VI SA/Wa 805/19: *„Organ nie jest władny do badania przesłanek, takich jak wina, szkoda czy działanie osób trzecich, ponieważ w świetle powołanego przepisu, nie mają one żadnego wpływu na powstanie tejże odpowiedzialności.”*

Ponadto, wyartykułować należy, iż celem ustawodawcy, przy tworzeniu przepisów powoływanej ustawy o zużytych sprzęcie, było ułatwienie użytkownikom sprzętu, w tym również dokonujących zakupów za pomocą środków porozumiewania się na odległość, pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektronicznego i elektrycznego, a więc umożliwienie im dostępu do informacji, gdzie i na jakich zasadach te odpady mogą pozostawiać oraz jak z nimi właściwie postępować. Daje to możliwość jak największego odzysku i recyklingu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a co za tym idzie ochrony środowiska naturalnego i zdrowia ludzi, z uwagi na obecność substancji niebezpiecznych w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Analizując wnikliwie odwołanie strony, Prezes UOKiK stwierdził, że strona, w zasadzie ograniczyła się m.in. do wskazania przyczyny stwierdzonych nieprawidłowości, tj.: zaufała firmie, z którą współpracuje od 10 lat, a brak wymaganych przepisami informacji na stronie internetowej określa jako niedopatrzenie, które zostało niezwłocznie naprawione, na dowód czego przedstawiła wydruk ze sklepu internetowego.

Odnosząc się do powyższego, zdaniem Prezesa UOKiK nie ulega wątpliwości, że przepis art. 13 ust. 1 ustawy o zużytych sprzęcie nie nakłada obowiązku oznaczania sprzętu przez dystrybutora, lecz przez wprowadzającego sprzęt, to jednak dystrybutor ma obowiązek sprawdzić m.in. oznakowanie danego towaru przed udostępnieniem jego na rynku, jak wskazuje jednoznacznie art. 39 ustawy. W tym miejscu zacytować należy art. 39 ustawy o zużytych sprzęcie, który stanowi, że: *„Dystrybutor jest obowiązany do: pkt 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu: a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru, b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1; (...) pkt 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych”*. Jak wskazał również ustawodawca w art. 4 pkt 2 ww. ustawy, *dystrybutor to osoba fizyczna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osobę prawną w łańcuchu dostaw, która udostępnia na rynku sprzęt; dystrybutor może być jednocześnie wprowadzającym sprzęt*. Organ drugiej instancji nie ma wątpliwości, że skarżący przedsiębiorca spełnia powyższą definicję dystrybutora i udostępnia na rynku sprzęt. Co więcej, zauważając nieprawidłowość oznaczenia na konkretnym produkcie, dystrybutor za każdym razem ma prawo wystąpić do dostawcy i zwrócić mu sprzęt ze wskazaniem wadliwego oznakowania, jak również ma obowiązek powstrzymania się od udostępnienia na rynku wadliwie oznaczonego sprzętu.

Analizując wyjaśnienia strony zawarte w odwołaniu oraz Protokole przesłuchania strony, zdaniem Prezesa UOKiK, wskazują, że działała ona wyłącznie w zaufaniu do dostawcy, co z kolei może świadczyć o naruszeniu reguł ostrożności, tym bardziej, że przepisy prawa nakładają na nią obowiązek weryfikowania określonych informacji, m.in. dotyczących wprowadzającego sprzęt (3 lampy) – czy został wpisany do rejestru. Zgodnie z przepisami ustawy z 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2023 r. poz. 1587 z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o odpadach”, podmiot wpisany do rejestru ma nadany indywidualny numer rejestrowy (art. 54 ust. 1 i 3), zaś podmiot, o którym mowa w art. 57 ust. 1, m.in. wprowadzający sprzęt lub autoryzowany przedstawiciel jest obowiązany umieszczać numer

rejestrów na dokumentach sporządzanych w związku z prowadzoną działalnością (art. 63). Do takich dokumentów należą m.in. faktury. Jednocześnie należy dodać, że wyszukiwarka wpisów do rejestru BDO jest powszechnie dostępna i znajduje się pod adresem: <https://rejestrbdos.gov.pl/Registry/Index>. Biorąc pod uwagę powyższe, w ocenie organu drugiej instancji, sprawdzenie powyższego nie jest skomplikowane i nie wymaga zbyt dużego nakładu pracy pomimo, że z deklaracji strony wynika, że sprzęt elektryczny i elektroniczny stanowi poniżej 5% oferty handlowej przedsiębiorcy.

Prezes UOKiK oceniając zebrany materiał dowodowy stwierdził, że organ pierwszej instancji uwzględnił wszystkie przesłanki określone w art. 93 ust. 3 ww. ustawy, którymi się kierował przy wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej, tj.: stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia, jak również dotychczasową działalność podmiotu.

Organ pierwszej instancji odnosząc się do kryterium stopnia naruszenia obowiązków uznał, że zostały naruszone obowiązki które miały na celu poinformowanie użytkowników o sposobach pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Użytkownicy, w szczególności dokonujący zakupu sprzętu na odległość, tym samym zostali pozbawieni zupełnie dostępu do istotnych, przysługujących im informacji. Celem ustawodawcy, przy tworzeniu ww. przepisów, było ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a więc umożliwienie dostępu do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady bezpiecznie dla siebie i środowiska pozostawić. Daje to możliwość, jak największego odzysku i recyklingu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a co za tym idzie ochrony środowiska naturalnego i zdrowia ludzi z uwagi na obecność szkodliwych substancji niebezpiecznych w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Stwierdzony w toku kontroli brak informacji na stronie internetowej, wymaganych przepisami ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym pozbawił konsumentów wiedzy w zakresie postępowania ze zużytym sprzętem pochodzącym z gospodarstw domowych, informacji jak segregować zużyty sprzęt, a także gdzie znajdują się punkty, do których można zdać zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny. Udostępnianie tylko takiego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, którego wprowadzający do obrotu jest wpisany do rejestru lub pochodzi od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru, pozwoli na monitorowanie oraz kontrolę tych podmiotów, oraz na bieżąco eliminowanie stwierdzonych nieprawidłowości w trosce o środowisko. Zdaniem Prezesa UOKiK niedopełnienie powyższych obowiązków, w tym informacyjnych ma istotny wpływ na ochronę środowiska i świadomość konsumentów.

Oceniając rodzaj i zakres naruszenia, należy wskazać, że brak umieszczenia na stronie internetowej lub w formie komunikatu wszystkich informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 i art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym, pozbawił konsumentów wiedzy w zakresie informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu czy postępowania ze zużytym sprzętem pochodzącym z gospodarstw domowych, w przypadku dokonania zakupu sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Przekazanie ww. informacji ma za zadanie dodatkowo uświadomić użytkowników, jak postąpić z odpadami sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz, że w większym sklepie istnieje możliwość nieodpłatnego pozostawienia drobnego zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, bez konieczności zakupu nowego. Powyższa wiedza niewątpliwie przyczynia się do zwiększenia świadomości i dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczenie pozostawiania nieużytkowanych sprzętów w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Prezes UOKiK dodaje również, że z materiału dowodowego zebranego przez inspektorów reprezentujących Śląskiego WIIH wynika, że

przedsiębiorca naruszył nie jeden, lecz kilka obowiązków wynikających z przepisów, tj.: art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 1 lit a) i b), art. 39 pkt 2, a także art. 39 pkt 3 ustawy o zużytym sprzęcie, a więc naruszył ustawę w bardzo szerokim zakresie.

Analizując okres trwania naruszenia Prezes UOKiK wskazuje również, że strona została powiadomiona o planowanym zakresie kontroli w zawiadomieniu o zamiarze wszczęcia kontroli (potwierdzenie odbioru w dniu 24 maja 2023 r.), zatem nie wypełniła ciążącego na niej obowiązku, w okresie co najmniej od 24 maja 2023 r. (data doręczenia zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli) do dnia 1 czerwca 2023 r. (data rozpoczęcia kontroli). Należy również dodać, że przedsiębiorca znał przepisy ustawy o zużytym sprzęcie, gdyż wywieszał w placówce stacjonarnej wymagane przepisami prawa informacje wymagane przepisami art. 37 ust. 4 i 39 pkt 2. Nie wypełnił jednak wszystkich nałożonych na dystrybutora wymagań, w tym tych dot. sprzedaży na odległość, czy określonych w art. 39 pkt. 1 i 3 ww. ustawy.

Prezes UOKiK podkreśla, że jednoznacznie prezentują się wyniki kontroli organu pierwszej instancji, a te wskazują wprost, że strona nie wywiązała się w sposób należyty z obowiązków, o których mowa w art. 39 pkt 3 oraz art. 39 pkt 1 lit. a) i b) ustawy o zużytym sprzęcie, ale także naruszyła inne obowiązki - obowiązki informacyjne określone w art. 39 pkt 2 oraz art. 37 ust. 4 ww. ustawy. Należy również wskazać, że stwierdzone uchybienia, powstały definitywnie w wyniku jej własnych zaniechań/zaniedbań, ponieważ dopełniając je w sklepie stacjonarnym nie dopełniła w ich nie podając wymaganych prawem informacji na stronie sklepu internetowego. Przy miarkowaniu wysokości kary organ pierwszej instancji wziął pod uwagę fakt, że strona po raz pierwszy naruszyła obowiązki wynikające z ww. ustawy.

Prezes UOKiK po dokonaniu analizy, podobnie jak organ pierwszej instancji, doszedł do wniosku, że w niniejszym przypadku brak jest podstaw do umorzenia postępowania w kontekście art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie. Wyjaśnić w tym miejscu należy, że obowiązujące przepisy ustawy o zużytym sprzęcie przewidują możliwość odstąpienia od zastosowania sankcji w sytuacji kiedy podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W takich przypadkach organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza. Niemniej jednak, w niniejszym przypadku nie zaszyły jakiegokolwiek przesłanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Śląskiemu WIIH na odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Przeprowadzona przez organ pierwszej instancji kontrola wykazała ponad wszelką wątpliwość, że doszło do poważnego naruszenia przepisów, o których mowa w niniejszej decyzji, zaś dowody zgromadzone w sprawie, w szczególności w postaci ustaleń z kontroli udokumentowanych w Protokole kontroli nie pozostawiają wątpliwości, iż strona nie dopełniła obowiązków wynikających ze wskazanych wyżej przepisów. Poza tym, przedsiębiorca w żaden sposób nie udowodnił też, że nie miał wpływu na powstałe naruszenie.

Jak wskazuje ustawodawca w art. 93 ust. 5 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym, w przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia. Organ drugiej instancji zauważył, że Śląski WIIH właściwie zastosował zasadę określoną w art. 93 ust. 5, orzekając jedną karę za wszystkie stwierdzone nieprawidłowości. Kara pieniężna, w wysokości 5 000 zł, nałożona na przedsiębiorcę przez

Śląski WIIH została ustalona na poziomie najniższym z możliwych, biorąc pod uwagę, że przedsiębiorca nie wypełnił obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 oraz art. 39 ustawy o zużytych sprzęcie.

Podobnie jak Śląski WIIH, Prezes UOKiK również nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Przepis art. 189f § 1 pkt 1 Kpa statuuje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez przedsiębiorcę.

Jak wspomniano wyżej strona naruszyła przepis art. 37 ust. 4, jak też art. 39 pkt 1 lit a) i b), art. 39 pkt 2 oraz art. 39 pkt 3 ustawy o zużytych sprzęcie. Po raz kolejny podkreślić należy, że w toku jednej kontroli u przedsiębiorcy stwierdzono szeroki zakres naruszeń. Odnotowania wymaga także fakt, że strona prowadząc wieloletnią działalność nie dochowała należytej, wymaganej przepisami prawa staranności i dopuściła się naruszenia prawa o istotnej wadze i znacznej skali, co wyklucza możliwość zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej ze względu na brak ziszczenia się w sprawie ustawowej przesłanki w postaci znikomej wagi naruszenia prawa. Wskazać należy przy tym, iż celem ustawodawcy, przy tworzeniu przepisów powoływanej ustawy o zużytych sprzęcie, było ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektronicznego i elektrycznego, a więc umożliwienie im dostępu do informacji, jak i gdzie te odpady mogą pozostawiać. Stwarza to możliwość jak największego odzysku i recyklingu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a co za tym idzie ochrony środowiska naturalnego i zdrowia ludzi, z uwagi na obecność substancji niebezpiecznych w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Niewątpliwie uzyskanie przez konsumentów powyższej wiedzy przyczynia się do zwiększenia dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczanie składowania zużytego, niepotrzebnego już sprzętu w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Wobec powyższego, nie sposób uznać wagi naruszenia uznać za znikomą, a tym samym przesłanką pierwszą nie została spełniona.

Za spełnioną można natomiast uznać przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, ponieważ w toku kontroli strona podjęła działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Jednakże ww. przesłanki powyższe muszą być spełnione łącznie, by organ mógł odstąpić od wymierzenia kary. Natomiast w omawianym przypadku nie spełniono warunku kumulatywności tychże przesłanek.

Warto wskazać w tym miejscu, że prezentowane powyżej stanowisko znajduje potwierdzenie także w wyroku Wojewódzkiego Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 2 grudnia 2021 r., sygn. III SA/Gd 160/21, w którym Sąd stwierdził: „*by można było odstąpić w trybie art. 189f k.p.a. od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu, waga naruszenia musi być znikoma, a strona musiałaby zaprzestać naruszenia prawa, zaś obie te przesłanki muszą zostać spełnione łącznie*”.

Ponadto, organ drugiej instancji stwierdza, że w niniejszej sprawie nie znajdzie zastosowania regulacja zawarta w art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż na stronę za to samo zachowanie prawomocną decyzją nie została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełniałaby cele, dla których nałożona została niniejsza kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK, brak jest również podstaw do zastosowania art. 189f § 2 i 3 Kpa, tzn. fakultatywnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Literalna

wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”).

Charakter naruszeń, jakich dopuściła się Strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r., sygn. akt VI SA/Wa 991/19: „Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”).

W przedmiotowej sprawie, przedsiębiorca wprawdzie zaprzestał naruszenia, jednakże nie usunął skutków naruszenia prawa, albowiem zaistniałe naruszenie, stwierdzone toku kontroli i udowodnione stronie, nieodwracalnie pozbawiło pewną grupę użytkowników sprzętu, prawa do uzyskania istotnych informacji pozwalających na właściwe postępowanie ze użytym sprzętem.

Organ drugiej instancji stwierdza, że nie znajduje podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w określonym przez Śląskiego WIIH wymiarze.

Przechodząc do podniesionych przez stronę kwestii ekonomicznych, Prezes UOKiK wyjaśnia również, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o użytym sprzęcie, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty;
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji;
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Jednakże niniejsze uprawnienie przysługuje stronie dopiero po tym jak niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o użytym sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach w terminie 14 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowno-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 poz. 2383).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, ze zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535); art. 94 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. z 2022 r. poz. 1622).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Do wiadomości:

1. [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]
2. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
3. a/a